

عنوان
جغرافیای تکفیر

گرد آورنده :
اعظم غفاری

سال
۱۳۹۴

چکیده

تکفیر و سلفی یکی از فرقه های انحرافی است که خود را نشأت گرفته از اسلام میدانند، در حالیکه این گروه مبانی فکری و عقیدتی غلطی را از اسلام گرفته و به ادعای خود

پیرو همان عقاید ،دست به جهاد میزنند، جهادی که سرشار از خشونت می باشد .

هم چنین این گروه ازسوی کسانی که دنبال منافع ضدّ بشری می باشند،حمایت میشوند.

متأسفانه این گروه توانسته تا حدودی کل منطقه ی مسلمان نشین اعم ازشیعه وسنّی را درگیر اعتقادات و جنگهای خود کند وعلمای شیعه وسنّی درمورد باطل بودن این فرقه اتفاق نظر دارند وعلیه اعتقادات ومبانی این فرقه ،دلایلی از سنت وقرآن آورده اند .

واژه گان کلیدی : تکفیر ،جریان سلفی ،هدف ،جهان اسلام

مقدمه

در طول تاریخ حیات پربار اسلام ، اجانب و دشمنان اسلام توانستند با تراشیدن عالمان و اندیشمندان هواپرست ، اسلام ناب محمدی را تفسیر به رأی نموده و عقاید ، نظرات و شبهاتی خاص و بیمار گونه ای را در

جوامع اسلامی به عنوان احکام اسلامی و مقررات دینی ،
تزریق نموده و به سود خود و تضعیف و چند دستگی امت
اسلامی ، گامهای مخربی بردارند .

عصر ما عصر حوادث دردناک ، پیچیده و فتنه های خطرناک
برای اسلام و مسلمین است و سرچشمه ی آن دو چیز است :
توطئه ی دشمنان خارجی اسلام و همکاری منافقین داخلی
. یکی از خطرناک ترین فتنه ها فتنه ی تکفیری ها و
افراطیون است که اخیراً به صورت گروهی به نام داعش و
امثال آن درآمده اند . گروهی تندرو و ناآگاه از اصول
و مبانی آیین محمدی ، اسلام و ایمان را گویی برای خود
احتکار کرده و از میان مسلمانان ، فقط گروه اندکی
را مؤمن می دانند و دیگران را کافر و مهدور الدم می
شمارند .

آنها به شدت با حفظ قبور پیامبران و اولیای الهی
مخالف هستند و زیارتگاه ها را مظهر بت پرستی قلمداد
می کنند . این گروه ها به بهانه ی دعوت به توحید ،
بسیاری از مسلمانان را به خاک و خون کشیده و بنا ها
و آثار اسلامی که دارای قداست و هویت تمدنی مسلمانان
بود را نابود کرده اند .

با وجود تلاش های فراوان علمای بزرگ اسلام برای مقابله
با تکفیر، متأسفانه در عصر حاضر ، شاهد رشد و گسترش
جریان های تکفیری در گوشه و کنار جهان اسلام هستیم .

گروه هایی که جنایت هایی را رقم می زنند که نمونه
آن را در تاریخ اسلام کمتر می توان دید . سربریدن ،
آتش زدن ، تجاوز به نوامیس ، نابودی اموال و تخریب
بناهای مقدس ، گوشه هایی از جنایاتی است که آنان به
نام اسلام مرتکب می شوند .

با نگاهی به جغرافیای کشورهای اسلامی ، ردپای این گروه ها را کمابیش در تمامی مناطق اسلامی می بینیم . گروه هایی مانند جبهة النصرة ، داعش ، القاعدة ، جند العدل و حزب التحریر در آسیا و گروه هایی مانند بوکو حرام ، الشباب ، انصارالسنه و انصارالشریعه در آفریقا و گروه های متنوع دیگر، همه نشان گر وجود بحران در جهان اسلام جریان تکفیر

«تکفیری» عنوانی است که به فرد یا جریانی اطلاق می شود که غالباً برخاسته از قرائت های مختلف سلفی وهابی،

مسلمانان را به صرف آنکه با آنان هم عقیده نیستند، بر خلاف معیارهای شرعی شناخته شده، متهم به کفر و خروج از دین می کنند .

رشد جریان تکفیری

در نهایت سلفیه با اعلام تشکیل جبهه جهانی اسلام برای جهاد با یهودیان و صلیبی ها به رهبری بن لادن عربستانی و ظواهری مصری بیش از پیش توجه به گرایش های مبارزاتی را مورد توجه خود قرار داد. بی تردید حادثه ۱۱ سپتامبر نقطه عطف در تاریخ تحولات معاصر است. جریان اسلام سلفی که بعد از عربستان سعودی در قالب جنگجویان طالبانی ظاهر شده بود منافع بسیاری از کشورهای منطقه را به خطر انداخت.

قرائت خشن و متحجرانه از سنت نبوی و برداشت های ظاهری از آیات قرآن، طالبان را بر آن داشت که حتی برای مخالفان فکری و سیاسی خود نیز تعیین تکلیف کنند و رسالتی فراتر از قد و اندازه خود در نظر بگیرند. این جریان فکری خود را در محدوده جغرافیایی افغانستان محدود نکرد بلکه برای خود مسئولیت اشاعه تعالیم اسلام مبتنی بر قرائت سلفی به سایر کشورهای منطقه را در نظر گرفته بود. این گروه ضمن اختلاف نظر با سایر گروه های سنی، سرسختانه نسبت به شیعیان کینه می ورزید و به همین خاطر به مراتب سیاسی خشن در قبال آنان به کار برد.

انجام داده است و شیوه کاری آن بمب گذاری، خودروهایی بمب گذاری شده، عملیات انتحاری و ترور است. گردان حسن بصری برای اولین مرتبه بین آگوست و سپتامبر ۲۰۰۴ ظهور کرد و اعضای آن از عشیره غائم بصره هستند که رویکردی تروریستی دارد. رهبر این گروه ابوحنیفه عراقی است و بین سپتامبر ۲۰۰۴ تا مارس ۲۰۰۵ این گروه مسئولیت ۲۴ حمله از جمله ۱۶ مورد بمبگذاری و عملیات های ترور متعددی را در بصره بر عهده گرفت.

(پایگاه تبیینی و تحلیلی جریان شناسی دیدبان)

حمله ی وهابی ها به عراق از سال ۲۱۴ آغاز شد. در آن سال وهابی ها به نجف اشرف حمله نمودند، ولی عرب خزاعل جلوی آنها را گرفتند و سیصد نفر از آنها را کشتند.

در سال ۱۲۱۶ سعود بن عبدالعزيز به دستور پدرش برای نخستین بار به کربلا لشکر کشید و دست به قتل عام مردم آنجا زد. این حملات کم و بیش تا سال ۱۲۲۵ ادامه داشت که افرادی مثل صلاح الدین مختار، شیخ عثمان بن بشرکه خود مورخ وهابی ها اهل نجد می باشد، و فقیه نامی شیعه سید جواد عاملی نیز این واقعه را هرکدام به نحوی بازگو نموده اند.

همچنین وهابی ها در سال ۱۲۱۹ به سرکردگی سعود به نجف اشرف حمله بردند ولی چون

شهر دارای برج و بارو و دربیرون شهر نیز خندقی برای حفاظت بود، نتوانستن کاری را پیش ببرند. همچنین عده ای مردم و طلاب در حدود دویست نفر با رهبری شیخ جعفر نجفی از شهر دفاع کردند و نگذاشتند وهابی ها کاری انجام دهند.

همچنین فقر و زندگی رقت بار کثیری از مردم در کشور پرجمعیت و بسیار نیازمند پاکستان فرصت خوبی برای وهابیان سعودی پدید آورد تا به جای عوامل تن پرور و عشرت طلب عرب سعودی که دیگر حال وحوصله ای برای جنگ و جدال ندارند از این فقیران بی خبر از همه جا برای مقاصد تروریستی خود زیر نظر اربابی که هم بر نفت آنها و هم بر مقدرات پاکستان سلطه دارند، سوء استفاده نموده وبا تشکیل دستجات آدم کش به نام های : **سپاه صحابه، لشکر جنگجوی، سپاه خلیفه عمر،** و نظایر آن به قتل عام

شیعیان بپردازد . (محمدحسن قزوینی،فرقه ی وهابی وپاسخ به شبهات آنها / ص ۵۳ و ۴۳ و ۹۹)

گروه طالبان در سال ۱۹۹۴ میلادی توسط ((ملا محمد عمر)) در قسمت جنوبی افغانستان در شهر قندهار تأسیس شد . طالبان جنگ خود را در سال های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۵ در قسمت جنوب و غرب افغانستان آغاز کردند و قندهار، هرات ، کابل و سایر شهرهای مجاور را به تصرف خود درآوردند که نتیجه ی آن از بین رفتن ۵۰۰۰۰ نفر بود . در این ایام بود که طالبان قوانین خشک مذهبی وهابی های افراطی را به مرحله ی اجرا درآوردند . طالبان از طریق رادیو کابل و توسط بلند گوهایی که بر روی کامیون ها مستقر کرده بودند ، قوانین خود را به ساکنین می رساندند ، آنها سینماها و تئاترها را تعطیل کردند و مردان را به ضرب شلاق مجبور به اقامه نماز در مساجد می کردند . مدارس دخترانه را تعطیل نمودند و کار کردن زنان در خارج از خانه نیز ممنوع گشت . این در حالی بود که بسیاری از زنان ، مردان خود را در جنگ از دست داده بودند ، پس در تأمین معاش خود عاجز بودند . طالبان بدون تشکیل دادگاه افراد مجرم را مجازات می کردند و مانند گوسفند سر می بریدند ، برای آنها مهم نبود چه کسی را می کشتند ، شیعه یا سنی ، هرکس مخالف آنها بود از دم تیغ می گذرانند . (مکارم شیرازی ؛ وهابیت برسر دوراهی / ص ۱۸-۲۱)

منطقه ی فقرزده ی بلوچستان ایران نیز ازچشم وهابیان و آمریکائیان حاضر در خلیج فارس و پاکستان دور نماند و وجه تشابه موقعیت اقتصادی و فرهنگی مردمان آن سامان آن ها را به فکر تکرار اقدامات خود در افغانستان و پاکستان انداخت .

و با ایجاد گروهک تروریستی ((جندالله)) به سربریدن مسافران بین راه و ترور و بمب گذاری در مساجد و حسینیه ها ، واداشت که خوشبختانه هرچند دیر ولی با عکس العمل قاطع دولت ایران ، مواجه گردید . . (محمدحسن قزوینی،فرقه

ی وهابی وپاسخ به شبهات آنها / ص ۶۵)

ممکن است تصور شود وهابیان ، تنها بلاد شیعه نشین را مورد تاخت و تاز قرار می دادند . ولی این تصور به هیچ وجه درست نیست و باید گفت کلیه مناطق مسلمان نشین حجاز، عراق و شام ، آماج حملات آنها قرار داشت . (سبحانی ؛ وهابیت مبانی فکری و کارنامه ی عملی / ص ۴۱)

نتیجه

در حال حاضر یکی از عوامل مهم فتنه گری در منطقه جریان سلفی تکفیری است که در لباس دفاع از سنت، عملاً در مسیر منافع غربیان گام برمی دارد. حضور این افراد در محافل و جوامع و انتشار آثار و فرآورده های فرهنگی آن در برخی از مراکز، باعث جلب توجه برخی از جوانان پرشور که از اقدامات سرکوبگرانه اشغالگران به ستوه آمده اند، شده است و برای رهایی از این فشار، زمینه را برای گرویدن به این جریان های افراطی مناسب دیده اند. باید توجه داشت یکی از مهمترین اقدامات فرهنگی که می تواند در مواجهه با چنین برداشت های نادرستی از اسلام و سنت به کار آید استفاده از همه امکانات و ظرفیت های سازمان های تقریبی است

یکی از نقاط ضعف در مقابل جریان های تکفیری، خفتگی و رخوت مراکز پژوهشی و علمی است که به جای جریان شناسی و رصد روزمره جدیدترین وقایع و راهبردهای دشمنان وحدت اسلامی، به ترجمه چند مقاله اکتفا کرده اند که همین مساله سبب دوری از فضا و میدان اصلی مبارزه با این جریانات شده است. اتفاقات امروز حاصل برنامه ریزی های دیروز بازیگران آن است و شناخت به موقع خطر، واکنش مناسب به موقع را ممکن می سازد. این کار نیازمند تأسیس مرکزی است که جهان اسلام را به طور دائمی رصد کند. هرچه شناخت ما از دوستان و دشمنان وحدت اسلامی بیشتر شود، قدرت ما در خلق ابتکارات تقریبی بیشتر خواهد شد. دشمنان اسلام برای اغراض خود، تمامی اختلافات درونی میان مسلمانان از مذاهب مختلف را رصد می کنند و آن ها را بایگانی می کنند. سپس با برجسته کردن همین نقاط اختلاف، نقاط ضعف جهان اسلام را نشانه می روند به همین دلیل نیاز به پژوهش ها و برنامه

ریزی های دقیق بیش از پیش حس می شود که این امر جز در مراکز تحقیقاتی و علمی میسر نخواهد شد .

یقیناً برنامه های سیاسی و نظامی به تنهایی برای دفع این فتنه ها کارساز نیست، هرچند صادقانه باشد. باید علمای بزرگ اسلام ریشه های این تفکر نادرست را با منطق صحیح قطع کنند و جوانان را از جذب شدن به سوی آنها باز دارند .

منابع

1. سبحانی ؛ جعفر، **وهابیت مبانی فکری و کارنامه ی عملی** ، توحید ، مؤسسه ی امام صادق (علیه السلام) ، چاپ هفتم ، قم ، ۱۳۹۱.

2. طاهری خرم آبادی ؛ حسن ، **پاسخ به شبهات وهابیت** ، دفترانتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه ی علمیه قم ، چاپ چهارم ، تابستان ۱۳۸۹.

۳. قزوینی ؛ محمدحسن ، فرقه ی وهابی و پاسخ
شبهات آنها ، ترجمه: علی دوانی، چاپ چهارم ،
۱۳۸۹.

۴. مکارم شیرازی ؛ ناصر ، وهابیت برسر دوراهی
، ، مدرسه ی امام علی ابن ابیطالب (علیه السلام)
، چاپ نهم ، قم ، ۱۳۸۴ .

۵. سایت : پایگاه تبیینی و تحلیلی جریان شناسی
دیدبان ؛ www.didban.ir